

αδιάβαστος

αδιάβαστος, -η, -ο, επίθ. [<α- στερητ. + θέμα αορ. του ρ. διαβάζω + κατάλ. -τος], αδιάβαστος. **1.** που δεν είναι καλά ενημερωμένος ή πληροφορημένος, ο απληροφόρητος, ο ακατατόπιστος: «είχαν αδιάβαστο μάρτυρα και τους έκαψε στη δίκη». **2.** που πέθανε χωρίς να του διαβάσει ο παπάς τη νεκρώσιμη ακολουθία: «τον έθαψαν αδιάβαστο εκεί στα ξένα που ήταν».

- *πήγε αδιάβαστος*, σκοτώθηκε ξαφνικά, χωρίς κανείς να το περιμένει: «τον χτύπησε ένας μεθυσμένος οδηγός και πήγε αδιάβαστος», δηλ. ήταν τόσο ξαφνικός ο θάνατός του, τόσο ανέλπιστος, που δεν πρόλαβαν ούτε να του διαβάσει ο παπάς τη νεκρώσιμη ακολουθία.

- *πιάστηκε αδιάβαστος*, πιάστηκε ανημέρωτος, απληροφόρητος, ακατατόπιστος (ενώ, υποτίθεται, έπρεπε να είναι ενημερωμένος, πληροφορημένος, κατατοπισμένος) και δεν ήταν σε θέση να απαντήσει στις διάφορες ερωτήσεις που του απηύθυναν, και για το λόγο αυτό ξευτελίστηκε, ταπεινώθηκε: «και όμως κοτζάμ υπουργός, στη συνέντευξη που επακολούθησε πιάστηκε αδιάβαστος».

- *τον έστειλε αδιάβαστο*, τον σκότωσε ξαφνικά και χωρίς να το περιμένει κανείς: «δεν έπιασαν τα φρένα τ' αυτοκινήτου του κι όπως περνούσε ο πεζός απ' τις διαβάσεις τον έστειλε αδιάβαστο»· βλ. και φρ. *πιάστηκε αδιάβαστος*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας